

Authentieke bijdrage van buurtbewoner Harm van Ee.

Drijfriemen en breakbeats

Het was begin jaren 70 toen ik door mijn vader voor het eerst naar de Drijfriemenfabriek werd gestuurd. Dat was destijds voor een jonge puber een hele onderneming. Bij het oversteken van de Catharijne brug begon namelijk een andere wereld. De buurt rondom de koepelgevangenis was berucht vanwege Nieuwjaars rellen en via een schimmige weg met autosloperijen kwam je onder een donkere spoorbrug uit. De bewoners van deze stadsrand leefden hier onder de rook van de Droste fabriek. De geur van olie en metaal mengde zich met een mierzoete wolk van chocolade.

De Drijfriemenfabriek lag er toen net zo bij als nu. Een stoer hoog monumentaal bakstenen gebouw dat stond ingeklemd tussen de spoorzone – het Spaarne en een drukke verkeersweg.

De industriële kenmerken zoals de kleine ronde ramen en de houten inlaaddeuren zijn gelukkig nog steeds zichtbaar. Het gebouw kijkt met haar gezicht op straat.

Via een steile houten trap moest ik op de 2^e etage op zoek gaan naar een nieuwe aandrijfsnaar voor de graveermachine van mijn vader. In een duister magazijn met houten systeemkasten vond ik een anonieme man in een kartonkleurige overjas. Stilzwijgend verving hij de door mij meegebrachte snaar voor een vers gedraaid exemplaar.

Het is meer dan 40 jaar later als ik deze trap opnieuw opga om de muziekstudio te bekijken waar mijn zoon muziek componeert. Enigszins verbluft realiseer ik mij de timelaps. De systeemkasten zijn nu vervangen door het decor van jonge muzikanten. Aan de massieve houten balken hangen nog steeds metalen wielen om drijfriemen te produceren. Kleine ijzeren raamkozijnen bieden een gesluierd uitzicht op de langsrijdende treinen en bakfietsen van jonge ouders. De ideale omgeving om je breakbeats te componeren.

De Haarlemse politiek is trots op haar muzikanten. Sjef Special trekt volle zalen en bands als Sue the Night en Rilan & the Bombardiers hebben landelijke bekendheid. Veel van deze bands en DJ's gebruiken de Drijfriemenfabriek als broedplaats. Politieke jargon voor een plek waar muzikanten elkaar muzikaal bevruchten. In het hele gebouw wordt muziek gemaakt-opgenomen en geproduceerd. Bovendien wordt elke ruimte door meerdere muzikanten gedeeld en zijn er veel interessante cross-overs.

Met stadsstrand de Oerkap vormt het terrein nog een van de laatste stadsrestjes waar project ontwikkelaars van af zijn gebleven. Na veertig jaar is dit stuk stad niet veranderd maar wel getransformeerd. Industrieel erfgoed is nu een creatieve hotspot.

